

בכ:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) יבמות עד: תורה: כי
כיון טו. פסחים מז. קדושין
ל: נדה מז: (ב) ויבמה
ד: (ג) מביאין פס:
(ד) גלילי שמואלין פ: לקיש:
(ה) רש"י: (ו) רש"י מו:
(ז) ופי' כש"י שבת קוד:
ד"ה שחם: (ח) ושליל טו:
(ט) ע"ז ע"ז: (י) ויבמה
מז: כיון טו. ד"ה שחם
ובק: מד: ד"ה שחם:
(י) ויבמה: (י) ויבמה:
פי: ד"ה כי נר מצוה: פס:
ד"ה כי נר מצוה: (י) ויבמה
עין רש"י.

תורה אור השלם

ו. בסבת תשוב שבעת
כל האורח
בישראל ישוב בסבת:
ירקא בג מב

הגהות הב"ח

(א) רש"י: ד"ה ויבמה
בסבת וכו' למדור עליו:
דכ"י:

גליון הש"ס

רש"י: ד"ה ויבמה
בסבת וכו' למדור עליו:
דכ"י:

מוסף רש"י

לכל עונשין שבתורה.
לא וכו'. חל עשה לא
היי עשה. הלכך מלות
עשה שמואל גרמא נשים
שמואל גרמא בן שלח הוה
גרמא נשים חייבות יבמות
על כל ל"ח תעשה שרי
עונן מלקות ופסחים מז:
ואינו קורא אבא אבא.
כלל ל"ח ע"ד דלמית
לקחיה הו' ל"ח ע"ד ע"ד
למית ויבמות פס: מעיל
למית. כל כנסת דכ"י
נקט גליון ע"ה תוספת
פס: למי שדוק עשין
סוכות כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

אמר אבי לעולם סוכה. לפטור הלכתא היא דללו קרא חיובא
קמרי דאזרח גברי הוא דמשמע וי' לרבות את הנשים הוה לן
למדרשה כדדרשין ביום הכפורים אלא שהלכה למשה מסיני
פוטרתן ודקמתי האזרח להוציא את הנשים אסמכתא בעלמא הוא
ועיקר קרא לרבותי אחא כדלקמן.

ודקדקא לך למי לי הלכתא לפטורין
הא מלות עשה שמואל גרמא הוא
אליטריך ס"ד כו: רבא אמר אליטריך.
מה תסם נשים חייבות כאלמלא מלה
ואף ע"ג דמלה מלות עשה שמואל
גרמא דנקדא דר"א כפסחים דף
מג: שמואל לא מחלל עליו חמץ
שבעת ימים מחלל מלות כל שיטת בכל
מחלל חמץ ישע בקום אכול מלה
ונשים ישנן מלות לא תעשה דיינו
אכילת חמץ: וספא דאמרס סוכה
לפטורא הלכתא היא. ולאו ממעשהא

דאלי ה' דקרא רביא היא קרא
למה לי כלומר אמאי אחא ה' דסוכה:
לרבות את הנשים. שחייבים כנסה:
מדרב יבמה נפקא. ולמה לי קרא

ה' דהאזרח לרבותי נשים בעלמא:
לפוספת עינו. שהלכך הכתוב
להחמיל ולהתענות מבעד וי: הוואיל
ומעטא קרא. מלאו וכו' דכ"י דכ"י
צעתי (וקרא כג) עכס אכילת סוכה
על ענאו של יום ענוש כרת ואינו
ענוש כרת על תוספת עינו ומאזכרה
נמי לימעות כפרק בתרא דיומא דף
פס: נשים נמי למעטי דלא ליחייבו:

כ"י אפילו למלות עשה בעלמא:
קטן שהגיע לחינוך. משאלי לרין
לאמו: אסמכתא בעלמא ניכח. וקרא
לרבי אליעזר כדלית ליה לרבות גר
שנתגייר בימים קטן שגדל דעשיא
סוכה בחולו של מועד מה שאין שאר
ישראל עשין או לרבנן כדלית להו
שכל ישראל ראוין ליטב כנסה אחת
ולחשוד סוכה שאלוה: הכי גרסין

כל שניעור משנתו ואינו קורא אבא.
שאינו כרוך מחשבו לקרוא בכל שנה
שניעור: ופס: [אחא] גדולים נמי
קרו. כלומר שאינו קורא לאמו הוא
דקריה ליה אין לרין לאמו הא אם
קורא אחא לרין לאמו קריה ליה
אפילו גדול שאינו לרין לאמו רגיל
לקרוא כשניעור: אלא כל שניעור
ואינו קורא אחא אחא. שאינו כרוך
אחריה לקרוא ולשנות עד שתבא אליו
אכל קורא ושנות לא לרין לאמו
הוא: מעשה לספור. דהא קטן
הלכך לאמו הוא ואמאי פיסח וסיק:
ברתני' סוכתו קטע. להיות כל
עיקר דירתו זה: מאימסר מוסר
לפנות. הימנה ולירד: משפסרת
המקפה. משתחלקל המקפה. כל
כשיל קפוי לא רך ולא עב קרוי

מקפה: משל לעבד כו'. כלומר גשמים היוורדים בחג סיון קללה
הם משל לעבד כו': וספך לו קיסוף. על מים על פניו ובגמרא
[מספר מי שפך למי: גב'] ומשנן כנסה. סוכה למדור ומחמיו
על צוריו לעמוד (ב) דיינו שמעמא דאמוראי וסברא של טעמי משנה
וצריחא מה טעם זה חייב זה פטור זה אסור זה מותר: מקרי
ומסני. לקרות שכתב ולשנות משניות הערוכות ושגורות כפה:
כמסלולא. כנסה: ופס: הש"ס דהוא סברא לטורו ולשנן וכן
שמעמא דאמוראי שאין בלות אלא מכלל דקדוקן שהן למידין מתוך
דכ"י משנה דמדמו מלחא למלחא: דר ממסלולא. אם יראה
דמנעור הוא ומנעור פטור מן הסוכה והאורי יפה לי להחשיב
דעמו. קא סלקא דעתיה תנוי היינו משנן: הא למיגרס כו'.
כלומר תרי גווי שיון הו' למיגרס גמרא הכורה לי ככר ווייט
שמעמא לרין סוכה והיינו משנן: לעיוני. דר ממסלולא:

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

דכ"י
דכ"י פלוני אסור ומותר אכל לעיוני צעמנים דר מסוכה:
מנא

השוה הכתוב אשה לאיש. וא"ת פ"ק דערמין וד' דלמור
אין לי אלא איש שהעריך אשה שהעריכה ממין ונפ' ד'
מיתות (וסנהדרין דף סו.) גבי מקלל אביו ואמו דאליטריך לן איש
אשר לרבות אשה דדרש לה מדכתיב איש תרי זימני דלון מיעוט
אחר מיעוט אלא לרבות חיפוק ליה

מדקדקא אשה לאיש וכן נפ' נגמר
הדין (אש ד' מו:) אין האשה נמלית
מדכתיב איש ולא אמר' השוה אשה
לאיש וי"ל דלענין פרשה שנאמרה
"גליון זכר הוא דלמרינן השוה הכתוב
אשה לאיש דלשון חמץ לה גרש
ממורה וד' ג: והכל גבי אורח אכל
היכל דכתיב איש ממעטין אשה
ומיכו קשה דנפ' שור שנגמא ארבעה
וחמשה (ויק' ד' מד:) אמר שור שור
שבעה להיכל שור האשה גבי שור
שהמית והסם לא כתיב ביה שור איש
אלא דכתיב ביה וגם צעלו יומת
זה אינו אלא לשון זכר ושמה ים זו
שום ימור שהיית ממעט ממנו אשה
א לא ילדו דרבי' רחמנא אי נמי משום
דדרשין כפרק ד' וי' (שם דף מד.)

נגימה למיתה נגימה לזקוק הוא ילפי'
מיתה ממוקן דקדקו כזו כי יגמ
שור איש מ: לרבות הגרים.
דכ"י ישראלי ולא גרים כי הלא גוואל
אשכחן פרק כל המנחות בלות ומנחות

דף פס: וספ' גבי תוספת דלמרי' אין
לי אלא בני ישראל גרים ועבדים
משומרים ממין מ"ל המקריב וכן
כפרק הערל (יבמות דף עד: וספ')
ובספ' דכריתות (דף ו: דכר אל
בני ישראל אשה כי תזרע אין לי
אלא בני ישראל גירות ושפחה
משומרת ממין מ"ל אשה ותימה
דכפרק אלו הן הנמקין (וסנהדרין
דף פו. וספ') גבי גוגב נפש אמרינן
בני ישראל למעוטי למי שחלו עבד
וחזיו בן חורין אכל כולו משומר לא
ממעט מבני ישראל וכן כפרק בנות
כומס (מג' דף ג:) בני ישראל
מטמאין בויבה ואין הנכרים מטמאין
בויבה אכל גרים ומשומרים לא
ממעטין וכן כמנחות כפ' שמי מדות
(דף ג. וספ') בני ישראל סומכין
ואין הנכרים סומכין אכל גרים
ומשומרים סומכין וצפ"ק דערמין
(דף ה:) בני ישראל מעריכין ואין
הנכרים מעריכין ושמה כלל הני ים
שום רבוי דמרינן גרים ומשומרים:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

השוה הכתוב אשה לאיש. וא"ת פ"ק דערמין וד' דלמור
אין לי אלא איש שהעריך אשה שהעריכה ממין ונפ' ד'
מיתות (וסנהדרין דף סו.) גבי מקלל אביו ואמו דאליטריך לן איש
אשר לרבות אשה דדרש לה מדכתיב איש תרי זימני דלון מיעוט
אחר מיעוט אלא לרבות חיפוק ליה

מדקדקא אשה לאיש וכן נפ' נגמר
הדין (אש ד' מו:) אין האשה נמלית
מדכתיב איש ולא אמר' השוה אשה
לאיש וי"ל דלענין פרשה שנאמרה
"גליון זכר הוא דלמרינן השוה הכתוב
אשה לאיש דלשון חמץ לה גרש
ממורה וד' ג: והכל גבי אורח אכל
היכל דכתיב איש ממעטין אשה
ומיכו קשה דנפ' שור שנגמא ארבעה
וחמשה (ויק' ד' מד:) אמר שור שור
שבעה להיכל שור האשה גבי שור
שהמית והסם לא כתיב ביה שור איש
אלא דכתיב ביה וגם צעלו יומת
זה אינו אלא לשון זכר ושמה ים זו
שום ימור שהיית ממעט ממנו אשה
א לא ילדו דרבי' רחמנא אי נמי משום
דדרשין כפרק ד' וי' (שם דף מד.)

נגימה למיתה נגימה לזקוק הוא ילפי'
מיתה ממוקן דקדקו כזו כי יגמ
שור איש מ: לרבות הגרים.
דכ"י ישראלי ולא גרים כי הלא גוואל
אשכחן פרק כל המנחות בלות ומנחות

דף פס: וספ' גבי תוספת דלמרי' אין
לי אלא בני ישראל גרים ועבדים
משומרים ממין מ"ל המקריב וכן
כפרק הערל (יבמות דף עד: וספ')
ובספ' דכריתות (דף ו: דכר אל
בני ישראל אשה כי תזרע אין לי
אלא בני ישראל גירות ושפחה
משומרת ממין מ"ל אשה ותימה
דכפרק אלו הן הנמקין (וסנהדרין
דף פו. וספ') גבי גוגב נפש אמרינן
בני ישראל למעוטי למי שחלו עבד
וחזיו בן חורין אכל כולו משומר לא
ממעט מבני ישראל וכן כפרק בנות
כומס (מג' דף ג:) בני ישראל
מטמאין בויבה ואין הנכרים מטמאין
בויבה אכל גרים ומשומרים לא
ממעטין וכן כמנחות כפ' שמי מדות
(דף ג. וספ') בני ישראל סומכין
ואין הנכרים סומכין אכל גרים
ומשומרים סומכין וצפ"ק דערמין
(דף ה:) בני ישראל מעריכין ואין
הנכרים מעריכין ושמה כלל הני ים
שום רבוי דמרינן גרים ומשומרים:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

באן בקטן שהגיע לחינוך. כדלג: כג: עונן
ע"ד: בעין תרדור: כדן
שאר דר כל שנה בבית.
הקדמות תורה להטע
דכ"י ולדור כלן כנסת
ע"ד תוספת וכל תוספת
תלמודי: ע"ד: כ:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones